

αμφιβολία

αμφιβολία, η, ουσ. [<αρχ. ἀμφιβολία], η αμφιβολία·

- *δε χωράει αμφιβολία*, βλ. φρ. *χωρίς αμφιβολία*·

- *δεν υπάρχει αμφιβολία*, βλ. φρ. *χωρίς αμφιβολία*·

- *δίχως αμφιβολία*, βλ. φρ. *χωρίς αμφιβολία*·

- *έξω από κάθε αμφιβολία*, βλ. φρ. *χωρίς αμφιβολία*·

- *πέρα από κάθε αμφιβολία*, βλ. φρ. *χωρίς αμφιβολία*·

- *χωρίς αμφιβολία*, έκφραση μεγάλης βεβαιότητας, σιγουριάς για κάτι, σίγουρα, αναμφίβολα: «χωρίς αμφιβολία, θεωρώ πως αυτός είναι ο ένοχος». Πολλές φορές, μετά το *χωρίς* ακούγεται το *καμιά* ή το *καμία*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας